



अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३८ / अंक : १३ / २०७७ कातिक ७ गते शुक्रबार / 22 Oct., 2020 / मूल्य रु. ९०/-



जनताले कर के का लागि तिर्ने सरकार?

काठमाडौं। जनताले भोट दिएर चुनेका आफ्ना जनप्रतिनिधिहरू आफ्ना जनताप्रति उत्तरदायी हुनुपर्ने हो तर व्यवहारमा त्यस्तो देखिएको छैन। जनप्रतिनिधिहरूसा सत्तामोहन र आर्थिक लाम लिने लालचामात्र देखिएकोले जनता एक प्रकारले दुहुरा जस्ता भएका छन्। संविधानले जनतालाई दिएको अधिकार समेत तिनै जनप्रतिनिधिहरूले खोस्न थालेका छन्। चाहे प्रधानमन्त्री हुन् चाहे मन्त्रीहरू नै किन नहुन उनीहरूसमेत जनताका प्रतिनिधि नै हुन्। जनताले आप्णो अमूल्य सत दिएर उनीहरूलाई पठाएका हुन्। तर तिनै जनताले मत दिर पठाएको जनप्रतिनिधिहरूले जनताको खोस्ने प्रयास गरेका छन् त्यसको प्रत्यक्ष प्रमाण हो कोरोना भाइरसको निःशुल्क उपचार गर्नेबाट नेपाल कम्प्युनिट पार्टी नेतृत्वको केपीओली

>>> बाँकी ८ पेजमा

संविधान, अदालत र मानवाधिकार सबै उल्लंघन

काठमाडौं। संविधानको धारा ३५ मा आधारभूत स्वास्थ्य सेवा नागरिको मौलिक हक स्थापित छ। बिना भेदभाव स्वास्थ्यसेवा दिने सरकारको पहिलो कर्तव्य हो। सर्वोच्च अदालतले शुल्क लिएर उपचार गर्ने निर्णय खारेज गर्न पटक पटक आदेश दियो, सरकारले मानेन।

मानवाधिकार आयोगले भन्यो- नागरिको स्वास्थ्यसम्बन्धी हकको सुनिश्चितता गर्न सरकारलाई आयोग आग्रह गर्दछ। त्यसलाई पनि सरकारले मानेन। संविधान, अदालत र मानवाधिकार आयोग केही नमाने यो नेकपा नेतृत्वको सरकार श्री ६

>>> बाँकी ८ पेजमा

नेपाली कांग्रेस अभै रणभुल्लमा



काठमाडौं। पछिलो समयमा सत्ताधारी दल र संघीय संसदको प्रमुख प्रतिपक्षी दल दुवै आन्तरिक द्वन्द्वमा फसेका छन्। त्यही कारण नत सत्ताधारी दलले पार्टी एकीकरणको मुदालाई दुर्योग सकेको छ न त भावनातक एकता नै कामय भएको छ। त्यसेगरी प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली कांग्रेस समेतले निर्धारित मिति २०७७ फागुन ७ देखि १० गते सम्ममा गर्ने भनिएको १४ औं महाघिवेशन गर्न सक्ने सम्भावना निकै कम रहेको छ। दुवै दलले कोरोना भाइरसलाई बाधक देखिएको छ। कांग्रेसले गत पुस ११ गते नै महाघिवेशनका लागि तालिका प्रकाशित गरेको थिए। तर त्यो तालिका अनुसार काम हुन नसकेपछि तोकिएको समयमा १४ औं महाघिवेशन हुन नसक्ने प्रायः निश्चित जस्तै देखिएको छ। पार्टीभित्र बद्दै गएको ध्विकरणका कारण महाघिवेशनको तयारी शुन्य अवस्थामा रहेको छ।

पार्टी सभापति शेरबहादुर देउवाले महाघिवेशनको लागि पहिलो पटक कार्यतालिका ल्याउँदा नै सभापति देउवा इतर पक्षले केन्द्रीय समितिको बैठक नै बहिष्कार गरेका थिए।

>>> बाँकी ८ पेजमा

पार्टी र सरकार जनताप्रति उत्तरदायी रहेन



काठमाडौं। सत्ताधारी दल भित्रको आन्तरिक हन्दू नसकिंदै कर्णाली प्रदेशमा समेत त्यस्तै विवाद उत्पन्न भएको थिए। पार्टीभित्रको गुट उपगुटले गर्दा कर्णाली प्रदेशमा विवाद उत्पन्न भएपछि पार्टीका कार्यकारी अध्यक्ष पुष्टकमल दाहाल पक्षका मुख्यमन्त्री रहेका महेन्द्र बहादुर शाही विरुद्ध अविश्वासको प्रस्ताव नै संसदमा दर्ता गरिएपछि विवादले उग्ररूप लिएको थिए। तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रीय पार्टी एकीकरण भएको अदाई वर्ष भन्दा बढी भएपनि अहिलेसम्म पार्टी एकीकरण के कार्य नसकिएकोले दुनाले पार्टीभित्र विवाद सिर्जना भएको हो। पार्टीको काम कारबाहीहरू अहिले अलपत्र अवस्थामे

रहेका बेला पार्टीका कार्यकारी अध्यक्ष सहित पार्टीका वरिष्ठ नेताहरू माधव नेपाल, भलनाथ खनालसहितका अन्य केही नेताहरूले पार्टीका अर्का अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपीओलीलाई हटाउन खेल थालेपाली अहिले सत्ताधारी दल विवादको धेरामा तानिएको छ। पार्टीका दुर्बु अध्यक्षहरू मिलन नसकदा अन्य नेताहरूसमेत पक्ष विपक्षमा लागेका हुनाले ओली नेतृत्वको सरकारले समेत जनताको पक्षमा ठोस काम गर्न सकेको छैन।

गत चैत्रदेखि मुलुकमा कोरोना भाइरस (कोमिड ११) ले प्रवेश गयो। कोरोना भाइरसको कारण सरकारले पहिला लकडाउन त्यसपछि सटडाउन र निषेधाज्ञा समेत जारी गरेपनि कोरोनाको प्रभाव दिनप्रतिदिन

बढिरहेको र संक्रमितहरूको संख्या समेत बढ्दै गएको छ भने निधन हुनेहरूको संख्यामा समेत व्यापक जागरूका वृद्धि हुँदै गरेपनि सत्ताधारी दल भने आन्तरिक द्वन्द्वमै फस्दै गएको छ। कोरोनाको कारण जनताले कठिन अवस्थामा बाँचु परेको छ। दैनिक रोजगारी गरी जीवन धान बाध्य भएका जनताको दैनिकी कष्टकर भन्दै गएको छ। दैनिक सयौं जनता अरुले दिएको खाना खाएर बाँचु बाध्य भएका बेला सत्ताधारी दल भने आन्तरिक द्वन्द्वमा फसेर जनताको पक्षमा होइन सत्ता हत्याउने र सत्ता गिराउन खेलमा लाग्नु सार्वभौमिकता सम्पन्न नेपाली जनताको अपमान बाहेक अन्य केही हुन सक्दैन।

>>> बाँकी ८ पेजमा

Modi's Self-Delusive Strategy Backfires on India

Mr Ravi

In his book, 'The Prince', Machiavelli advises the rulers to have a lion-like image outwardly, and act upon the traits of goat inwardly. He also suggests them, the use of terror to obtain their goals and foreign adventures to divert the attention of the public from internal crises. In his sense, a good ruler should be a good opportunist and hypocrite.

Since Narendra Modi, the leader of the ruling party BJP, became Indian prime minister, he has been following the discarded tactics of Machiavelli in the modern era of renunciation of war, peaceful settlement of disputes and economic development.

Under his regime, persecution of religious minorities such as Sikhs, Christians and Muslims, including even lower cast-Hindus-Dalits has been intensified in accordance with the ideology of Hindutva ((Hindu Nationalism).

In this regard, the Indian Citizenship Amendment Act 2019 (CAA), passed by the Indian Parliament further exposed the discriminatory policies of the Modi-led government. The CAA coupled with the National Register of Citizens (NRC) is mainly against Muslim immigrants especially from Pakistan, Bangladesh and Afghanistan.

Since last year, daily mass protests continued across every state in India against the CAA and the NRC. Despite criticism of the rights groups, foreign leaders, the UNO and moderate Hindus in wake of violent protests which killed and injured hundreds of persons—mostly Muslims by the police and prejudiced Hindus, Modi's government has not withdrawn the CAA/NRC.

In this context, a government-appointed-the Delhi Minorities Commission said in its report on July 16, 2020: "At least 53 people, mostly Muslims, were killed and more than 200 were injured in the worst communal violence in the Indian capital Delhi...against a new citizenship law [CAA] in February, this year...laying out the path to citizenship for six religious groups from neighbouring countries except for Muslims. Critics said the law was discriminatory and flouted India's secular constitution... Muslim homes, shops and vehicles...mosques were selectively targeted during the rioting...broke out across the country...Seemingly, to crush the protests, with support of the administration and police, a retaliatory plan of pro-CAA protesters was worked out to trigger violence at a large scale...Some senior BJP leaders like former member of Delhi legislative assembly Kapil Mishra of fuelling the Feb 23 violence".

And more than 14 months have been passed. But, Indian strict lockdown in the Illegally

Occupied Jammu and Kashmir (IOJK) continues unabated. Indian cruel actions against the Kashmiris reached a climax on August 5, 2020 when the Indian extremist government repealed articles 35A and 370 of the Constitution, which gave a special status to the disputed territory of the IOJK. Thus, New Delhi unilaterally annexed the Indian Occupied Kashmir (IOK) with the Indian Federation to turn the Muslim majority into a minority.

Despite the deployment of more than 900,000 military troops in the IOK which have martyred tens of thousands of the Kashmiris, including women and children through ruthless tactics-fake encounters—closure of mosques, shortage of foods, medicines for the patients and coronavirus-affected persons, Kashmiri freedom fighters continue war of liberation.

Besides, Indian prejudiced

liberation keep on going in one form or the other. These states are rocked by a large number of armed and violent rebellions, some seeking separate states, some fighting for autonomy.

Particularly, due to discrimination against the Sikh community, Sikhs have been fighting for Khalistan as an independent state. Indian rulers are also targeting Sikhs through financial regulations. Especially, Khalistan 2020 offers a way out and is being supported by all Sikh community. In recent years, Maoists accelerated their struggle by attacking official installments.

It is notable that over the past few weeks, farmers from Haryana, UP and Punjab have been protesting against three agriculture-ordinances which were introduced by the Indian government in May, 2020. The bills de-regulate prices and allow private markets to be set



rulers' various other measures such as the issuance of domicile certificates to more than 430000 non-Kashmiris, blaming Indian Muslims for spreading of coronavirus in India and IOK show Indian anti-Muslim campaign.

Thus, New Delhi has openly violated the laws which include UNSC resolutions on Kashmir, article 42 of the Hague regulations 1907, common article 2 of the Geneva conventions (GC), article 42-56 Geneva convention-IV and customary international law. In this regard, Article 55 & 56 of the GC IV states that the occupying power must ensure sufficient hygiene and public health standards, as well as the provision of food and medical care to the population under occupation.

Notably, Amnesty International said on September 29, this year that it is "stopping its work in India because the government has frozen its bank accounts on September 10 for highlighting rights violations in Jammu and Kashmir and riots in Delhi in recent days and the government had sought to punish it for that".

It is mentionable that India, dominated by politicians from the Hindi heartland—Hindutva have been using brutal force mercilessly against any move to free Assam, Kashmir, Khalistan, Mizoram, Nagaland, Tamil Nadu, Tripura, Arunachal Pradesh, Meghalaya and Manipur where wars of

up outside Mandis—farmers fear that the new system will allow private traders/agents to manipulate prices. The lowest rate guaranteed by the Mandi system will perish.

The pilot project implemented in Bihar reflected the same results which caused a huge uproar in the farmers' community.

Indian media on instructions of Modi is trying to divert attention from the issue towards issues like celebrity murders etc.

As per liberals and activists, the new laws favour big tycoons and Modi's cronies like Ambanis, Shettis and Adanis. And new laws will handover the food supply chain to the hands of the corporate sector. Indian Parliament dominated by RSS is planning to make poor farmers slaves of corporate India.

Modi's extremist national policies have been backfiring, be it political—overt and covert intervention through Indian military and RAW in Afghanistan, Iran, Pakistan, Nepal, Bhutan, Sri Lanka and Balakot (Pakistani side of Kashmir) and China's side of Laddakh.

Significantly, the Machiavellian diplomacy of the Modi-led government can be judged by the interview of Pakistan's Prime Minister's adviser on national security Dr. Moeed Yusuf. In his interview with Indian journalist Karan Thapar on Indian media outlet The Wire, on October 13, this year, Moeed Yusuf said that the

Indian government has recently expressed a desire to resume bilateral dialogue with Pakistan about the Kashmir issue, to which Pakistan was ready to talk, as long as Kashmir was involved as a third party.

Responding to Indian allegations regarding terrorism, Yusuf pointed out RAW's role in terror attacks which took place in Pakistan over the last few years, including an attack at a five-star Hotel in Gwadar, Chinese Consulate in Karachi—the Pakistan Stock Exchange and the 2014 attack on the Army Public School (APS) in Peshawar—the mastermind behind the attack was in contact with Indian handlers at the consulate in Afghanistan and that he had been treated at a New Delhi hospital in 2017.

He further said that Indian Embassy funds have been used to sponsor terrorist groups like the Tehreek-e-Taliban Pakistan (TTP), and that hard evidence had been collected. RAW had used \$1 million to facilitate TTP and that Pakistan knew the names and ranks of officers in touch with terror leadership and would soon reveal Indian activities to the world through a detailed dossier based on lengthy investigations.

Moeed Yusuf added that the Pakistani government was dedicated to pursuing economic security and connectivity for the prosperity of Pakistan and the region, but policymakers in New Delhi remained blind-sighted by Hindutva ideology. India had lost the neighbourhood because of the expansionist policies of the BJP government, while Pakistan was pursuing peace in its neighbourhood.

In this connection, the China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) which is part of China's One Belt, One Road (OBOR) or China's Belt and Road Initiative (BRI) is rapidly developing.

CPEC will prove to be a gateway to prosperity for both countries as well as the region. But, as part of the anti-China and anti-Pakistan approach, besides America and India, some western countries, including their media have started hostile propaganda against the CPEC.

In this respect, particularly RAW is conducting terrorism-

related assaults not only to destabilise Pakistan but also to sabotage the CPEC. Besides previous terror attacks, in an incident, seven soldiers of Frontier Corps (FC) Balochistan and seven security guards were martyred in an encounter with a large number of terrorists on October 15, this year, while escorting a convoy of the personnel of state-run Oil & Gas Development Company Ltd (OGDCL) on the Makran Coastal Highway in Ormara. On the same day, Pak Army's six soldiers, including an officer, were martyred in an improvised explosive device (IED) attack on a convoy near Razmak in North Waziristan.

Commenting on the incident, Minister for States and Frontier Regions (Saffron) and Narcotics Control Shahryar Afridi stated, while "Pakistan is fast achieving peace and CPEC is transforming Pakistan into a vibrant economy, India-backed terrorists are making last-ditch effort to destabilise peace and development in Balochistan... Terrorism can't raise its head and enemy would fail again".

Moreover, Indian fanatic rulers are escalating tensions with Pakistan to divert attention from the drastic situation of the IOK and Indian internal issues, including scandals and corruption of the top officials. For the purpose, Indian forces have also accelerated shelling inside the Pakistani side of Kashmir by violating the ceasefire agreement in relation to the Line of Control (LoC).

While, on May 5, this year, tensions escalated between India and Nepal and India and China, which resulted in the loss of face for India.

Nonetheless, the new slogan "Na Dharti, Na Dharam is safe in Modi's India", has emerged. Modi's "New India", which is "Meta Nationalism", followed by the militants of RSS and BJP is transforming the country into a "fascist and extremist India", as Modi is intolerant and inflexible to any kind of opposition. So, Prime Minister Narendra Modi's self-delusive strategy is backfiring on India, as it has broadened the split of India's federation which will disintegrate like the former Soviet Union.

शुभकामना

विजया दशमी २०७७को पावन अवसरमा
देश-विदेशमा रहनु भएका सम्पूर्ण नेपालीमा
हार्दिक मंगलमय शुभकामना ।



SURYA NEPAL

सूर्य नेपाल प्रा.लि.
कान्तिपथ, काठमाडौं

पद्धत्यौ हारी बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यो ज्यूदै त्यो जस्ले बिर्सियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले ससिक्खयो देशको माटो ।

कायर भयर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहातुर भयर एकै पटक मर्न सकौ।

अभियान

साप्ताहिक

सम्पादकीय

जनता भोक्तै जनप्रतिनिधिलाई मने दर्शै पेशकी

उत्तरी छिमेकी मुलुक चीनबाट फैलिएको कोरोना भाइरस (कोभिड-१९) को प्रभाव विश्वभरमै परेको छ । त्यसको प्रभावले गर्दा विश्वको अर्थिक अवस्था डामाडोल मात्र भएको छैन लाखौं मानिहरूले ज्यान गुमाएका छन् भने लाखौं व्यक्तिहरू संक्रमित भएका छन् । कोरोना भाइरसको औषधी र खोप आजसम्म नभएकाले गर्दा मानिसको ज्यान जाने क्रम दिनप्रतिदिन बढिरहेको र संक्रमित हुनेहरूको संख्या बढिरहेको भएपनि सम्बन्धित देशका सरकारहरूले आफ्ना नागरिकहरूलाई कोरोनाबाट जोगाउन अनेक प्रयासहरू गरिरहेका छन् । तर हामी कहाँ भने सरकारले प्रभावकारी भूमिका निभाउन सकेको अवस्था देखिएको छैन । गत चैत्रदेखि तेपालमा कोरोना भाइरस देखिएको थियो । त्यसैबेता देखि सरकारले प्रभावकारी भूमिका निभाएको भए अहिलेको जस्तो जटिल अवस्था तै आउने थिएन । सरकारले गत चैत्रमा लकडाउन गरेपनि लकडाउन गरिएको छ भनेर सरकार तै लकडाउनमा बस्यो । सत्ताधारी दल भित्रको आन्तरिक दृढ़न्ते गर्दा तेपाल कम्प्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको केपीओली सरकार सबै काम छोडेर सत्ता बचाउने खेलमै केन्द्रित भयो भने सत्ताधारी पार्टीले त कोरोना भाइरसलाई नियन्त्रण गर्न कुनै उपाय नै अवलम्बन गरेन । स्वयम् प्रधानमन्त्री ओलीले तै कोरोना भाइरसलाई हल्का रूपमै लिंदै उद्घोष गरिए कोरोना हाइयूँ गर्दा भाग्छ, तातोपानी खानुहोस्, बैसार खानुहोस् भने गैरजिम्मेवारी पूर्वकका अभिव्यक्ति दिएर जनतालाई अर्ति उपदेश दिनमै समय विताए ।

पछिल्लो समयमा जनताले उपचार नै नपाएर सडकमै ज्यात गुमाउनुपर्ने अवस्था देखिएको छ । लामो समयको लकडाउन र कहिले सटडाउन अनि कहिले निषेधाज्ञा जारी गरेपछि जनताले हातमुख जोड्न सडकमै आएर खानाको प्रतिक्षा गर्नुपर्ने अवस्था समेत आयो । एकातिर जनता भोकै बस्तुपर्ने बाध्यतामा थिए भने जनताका प्रतिनिधिहरू भने दशैं पेशकी लिनेमा र संसद अन्तर्गत रहेका विभिन्न समितिका बैठकहरू बसेर दैनिक भन्ना लिनमै व्यस्त रहे । सरकारले आफ्ना नागरिकलाई बचाउनका लागि कोरोनाको रोकथाम र उपचारका लागि आर्थिक संकट परेको बताएतापनि जनताका प्रतिनिधि सांसदहरू भने दशैं पेशकी लिएर जनताको नजरमागिरेका छन् । २०७६ सालमा भएको निर्णयलाई आधार बनाएर संघीय संसदका प्रतिनिधिसभाका २ सय ७५ र राष्ट्रिय सभाका ५९ गरी प्रायः सबै सांसदहरूले दशैं पेशकी लिएका छन् । विश्वका धेरै मुलुकहरूका जनताका प्रतिनिधिहरू राष्ट्रपतिदेवि मन्त्रीहरू र सांसदहरूको सेवा सुविधामा कोरोना भाइरस नियन्त्रण नभए सम्मका लागि सेवा सुविधा कटौती गरिएको छ भने हाम्रा सांसदहरूले जनता भोकै मर्मुपर्ने र उपचार नै नपाई सडकमै मर्मुपर्न बेलामा समेत दशैं पेशकी लिएका छन् । सांसदहरूले प्रति महिना ६५ हजार भन्दा बढी तलब लिन्छन् उतीहरूलाई अनेक सुविधा जस्तै यातायात खर्च घरभाडा, पत्रपत्रिका खरिद सुविधा, पानी, बत्ती र अधिकृत स्तरको एक जनाको तलब समेत दिइने गरिएको छ । मन्त्रीहरूले मन्त्रीहरूकै सुविधा पाउने गरेका छन् । दशैं पेशकीको नाममा यसपालिमात्र भण्डै अढाई करोड रुपैया दशैं पेशकीको नाममा संसद सचिवालयबाट रकम वितरण गरिएको छ । जनताका प्रतिनिधि हाँ भनेहरूले जनता मरिरहेको अवस्थामा दशैं खर्च भनेर पेशकी लिनु नैतिक अपराध मात्र नभएर आर्थिक अपराध समेत हो । कर्मचारीहरूले दशैं पेशकी लिनु उचित भएपनि पाँच वर्षका लागि जनताले आफ्ना प्रतिनिधि चुनेका व्यक्तिहरूले दशैं खर्च भनेर दशैं पेशकी लिनलाई कर्ने शर्तमा पनि उचित माल्न सकिन्दैन ।

उन्नुलाई कून शतमाण पान उचित माना सकिदून।
एकातिर सरकारले कोरोना भाइरसलाई नियन्त्रण र जनताको उपचारमा पैसाको कमी भएको उद्घोष गर्दै जनताले पाउँदै आएका सेवा सुविधाहरू कटौती गरिरहेको छ। एक पटक धेरै व्यक्तिको कोरोना परीक्षण गर्दा ३५/४० लाख मूल्य पर्ने मैसिन खरिद नगर्न सरकारले संसदहरूले दरै पेशकीका लागि करोडौं रुपैयां खर्च गर्नु किंतु उचित थियो? दैनिक रोजगारी गरी जीवन विताउन बाध्य भएका जनता अहिले काम विहित अवस्थामा रहेका छन्। उनीहरूको दैनिकी कष्टकर बढै गएको भएपनि सरकारी स्तरबाटै उनीहरूले केही सुविधा पाएका छैनन्। मनकारी हातहरू र मनकारी मनहरूले गरिब, असाहाय र रोजगारी गुमाएका साथौं व्यक्तिहरूलाई टुडिखेल्न्या दैनिक निःशुल्क खाना वितरण गरिरहेको छ भने तिनै जनताका सेवक र जनताका प्रतिनिधि हाँ भन्ने सांसदहरूले भने दरै पेशकी लिएर दशैँ मनाउने भएका छन्। कम्युनिष्ट नेतृत्वको सरकारको लागि यो भन्दा लज्जाको विषय के हुन सकछ? निर्वाचनका बेला जनतालाई भुट्ठाका ढुला ढुला आश्वासन दिएर जनताको मत लिएर सत्तामा पुगेका व्यक्तिहरूले जनतालाई सत्तामा पुग्ने भन्याङ्गमात्र बनाएका र मत लिएपछि उनीहरू जनताका मालिक बन्न खोजिरहेका हुनाले भन्न करै लाग्छ जुन जोगी आधिपति कानै चिरेको। दशैँ पेशकी लिएको विषयमा चौतर्फी रुपमा व्यापक विरोध भएपछि प्रधानमन्त्री लगायत मन्त्रीहरू र सांसदहरूले दरै पेशकीको रकमलाई कोरोना कोषमा राख्ने निराय गरेका भएपनि विरोध नभएको भए त उनीहरूले त्यो रकम गोजीमै हाल्ये होलान नि?

जनता सडकमा मर्नुपर्ने अवस्थामो अन्य गर्नुको बदला जनताका प्रतिनिधि हाँ भन्नेहरूले जनताको हित होइन आफ्नै हित मात्र गर्दछन् भन्ने अहिले प्रमाणित भएको छ। जनता सडकमा खान नपाएर भौतारिर्झरहेको अवस्थामा राज्यकोषबाट आफ्नो सेवा सुविधा बढाउन र दशै पेशकी लिन उद्धत हुन भनेको जनताका प्रतिनिधि हाँ भन्नेहरूको गैरजिम्मेवारीपन र जनतालाई मरे मरे हामीहरू बाँच्छाँ भन्नु बाहेक अन्य कोही हुन सक्दैन। लोकतन्त्र वा प्रजातन्त्रमा जनता नै सर्वोसर्वाहुन भनिन्छ तर व्यवहारमा अहिले पनि जनतालाई नोकर र सत्तामा पुणेहरू मालिक हुन् भन्ने व्यवहार जनताका प्रतिनिधि हाँ भन्नेहरूले देखाएकाले त्यसप्रति हामी खेद प्रकट गर्दछाँ। हामी भन्दछाँ जनता नै मालिक हुन मालिकको सेवा गर भनेर।

‘सुखी नेपाली समृद्ध नेपाल’को ध्वज्जी उडाइयो



• देवेन्द्र चुडाल

devendrachudal@gmail.com

गत चैत्र देखि मुलुकमा कोरोना भाइरसले प्रवेश पाएको थियो । त्यसै कारण सरकारले चैत्र ११ गतेदेखि मुलुकभरमा लकडाउन लागू गय्न्यो । त्यसबेला जम्मा एकजनामा कोरोना भाइरस देखिएको थियो । त्यसमा पनि विदेशबाट आएकामा त्यसबेला संघीय सरकारले कोरोना भाइरसलाई रोक्ने भन्दै धेरै रकम खर्च गरेको घोषणा समेत गरेको भएपनि त्यो केलब देखावटी मात्र रहेको थियो । लकडाउन हटाएपछि कहिले स्टडाउन त कहिले निषेधाज्ञा जारी गरेर सरकार आफू भने लकडाउनमै बसेको हुनाले र कोरोना भाइरसलाई नियन्त्रण र रोकथामगर्न आवश्यक पर्न औषधी र उपकरण खरिदमा समेत चुक्कै गएको हुनाले सरकारको गैरजिम्मेवारीपनको दण्ड सजाएँ जनताले भोग्नु परेको छ । स्वास्थ्य उपकरण र औषधी खदिरमा भएको व्यापक भ्रष्टाचार र अनियमितताले गर्दा समयमै जनताले उपचार पाउन सकेका थिएनन् । जब कोरोना भाइरसका संक्रमितहरू बढ्दै गए अनि मात्र सरकारले केही काम गरेको जस्तो देखाउन थालेको थियो । त्यसबेला निकै ढिलो भइसकेको थियो । कोरोना भाइरसले कसैको ज्यान लिँदैन, तातोपानी र बेसार पानी खानुहोस् कोरोना भाइरस हाँच्यु गर्दा भाग्छ नेपाली जनताको रोग प्रतिरोधात्मक शक्ति बढी छ त्यसैले कोरोना भाइरस लाग्दैन भन्ने जस्ता गैरजिम्मेवारीपूर्वकका अभिव्यक्ति स्वयम् प्रधानमन्त्रीको केपी ओलीले दिए । जनताले प्रधानमन्त्रीको उद्घोषलाई केही समयसम्म पत्त्याईदिए पनि जब मानिसको निधन हुन

प्रधानमन्त्री केपीओलीले 'सुखी नेपाली समृद्ध नेपाल'को नारा दिएका थिए । त्यो नारालाई पुरा गर्न लाग्नुको सद्वा ओली नेतृत्वको सरकारले नेपालको संविधानले व्यवस्था गरेका कतिपय प्रावधानहस्तो ध्वज्जी उडाउन थालेको छ । सरकारले संविधानको मौलिक हक र सर्वोच्च अदालतको परमादेश विपरित कोरोना महामारीको उपचार व्यक्ति आफैले गर्नुपर्ने निर्णय गरेर संविधान अनुसार गठन भएको सरकारले संविधानको समेत उल्लंघन गरेको छ । सर्वोच्च अदालतलाई संविधानको अन्तिम व्याख्या गर्ने अधिकार संविधानले नै दिएको छ । त्यही कारण सर्वोच्च अदालतले गरेका निर्णयहरु सरकारले पालना गर्नुपर्ने दायित्व सरकारकै हो । तर सरकारले अब अशक्त लगायतकाकोमात्र परीक्षण र खर्च बेहोर्ने निर्णय गरेको छ । कोरोना महामारीको परीक्षण र उपचारको खर्च सरकारले नबेहोर्ने निर्णय गत आइतवार देखि नै लागु भएको छ । स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालयको नियमित पत्रकार सम्भेलनमा मन्त्रालयको प्रवक्ताले त्यस विषयमा जानकारी दिएपछि त्यसको चौतर्फी विरोध भएको छ । आधारभूत आवश्यकता नागरिकको मौलिक हक भन्दै त्यस सम्बन्धमा उपचार गराउनु राज्यको दायित्व हुने सर्वोच्च अदालतको निर्णयलाई लत्याउँदै सरकार आफ्नो दायित्व र कर्तव्यबाट पनिछ खोजिरहेको छ । संविधानले आधारभूत स्वास्थ्य सेवालाई निःशुल्क भनि परिभाषा गरेको छ । कोरोना संक्रमण पनि सरुवारोग भएकाले त्यो समेत आधारभूत स्वास्थ्य सेवा भित्र पर्ने भनि सर्वोच्च अदालतले व्याख्या गरिएको छ । सर्वोच्च आलतको आदेशलाई पालना गर्नु सरकारको दायित्व र कर्तव्य हो । त्यसमा पनि संविधानले नै जनतालाई दिएको अधिकार नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको सरकारले खोस्न सक्वैन । अदालतको आदेश सरकारलाई चिक्कि नबुझेको खण्डमा सरकार कानुनी प्रक्रिया अनुसार अधिबद्धन सक्छ तर म अदालतको आदेशलाई स्वीकार गर्दिन वा त्यसलाई उल्लंघन गर्दछ भन्ने अधिकार सरकारलाई छैन । सर्वोच्च अदालतले स्पष्ट रूपमा भनेको छ कोरोना संक्रमितको उपचार निःशुल्क गर्नु भनिसकेपछि त्यसलाई उल्लंघन गर्नु अदालतको अपहेलनाजन्य कसुर हो । संविधानले नै दिएको नागरिकको बाँच्च पाउने हकसँग जोडिएका विषयमा सरकारले त्यसलाई स्वीकार नगर्नु वा मलाई मन परेन त्यसकारण म मान्दिन भन्नु अदालतको अपहेलनाजन्य अपराध हो ।

गत हप्ता मात्र सर्वोच्च अदालतका न्यायाधिशद्वय आनन्द मोहन भट्टराई र टंकबहादुर मोक्तानको संयुक्त इजलासले स्पष्ट रूपमा कोरोना परीक्षण लगायतका सेवाका लागि सरकारी स्वास्थ्य निकायमा कुनै प्रकारका शुल्क नलिन सरकारका नाममा निर्देशनात्मक आदेश जारी गरेको थियो । सरकारले नै बनाएको जनस्वास्थ्य ऐनमा समेत सरुवारोगलाई आधारभूत स्वास्थ्य सेवामा राखिएको छ भन्दै कोरोना संक्रमितहस्तसँग कुनै शुल्क नलिनु र सेवा निःशुल्क गराउनुपर्ने अदालतले आदेश दिएको थियो । तर आदेश दिएको एक हप्ता नवितै सरकारले संक्रमितहस्तले नै परीक्षण र अन्य शुल्क बेहोर्नुपर्ने निर्णय गरेर लागु समेत गरिसकेको छ । संविधान अनुसार गठन भएको सरकारले त्यही संविधानमा व्यवस्था भएको विषयलाई स्वीकार नगरी जनताको मौलिक हकलाई खोस्न खोज्नु सरकारको अकर्मण्यता र नालायकीपन लगायत संविधानको ठाडो उल्लंघन समेत हो । स्वास्थ्य मन्त्रालयले नै कोरोना भाइरसलाई सरुवा रोग भनि स्वीकार गरिसकेकोले प्रवर्द्धनात्मक, प्रतिकारात्मक, निदानात्मक, उपचारात्मक र पुर्णस्थापनात्मक सबै प्रकारका सेवा निःशुल्क हुनुपर्ने सर्वोच्च अदालतबाट व्याख्या गरिएको थियो । आधारभूत स्वास्थ्य सेवा अर्त्तगत पाँच प्रकारका सेवा निःशुल्कहुनुपर्ने अदालतको आदेशमा उल्लेख गरिएको छ । अदालतको यो आदेशलाई हेर्न हो भने कोरोना संक्रमण फैलिनबाट रोक्ने सामाग्री समेत निःशुल्क प्राप्त गर्नु पर्न हो । तर स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालयले भने अब कुनैपनि सेवा निःशुल्क नहुने घोषणा गरिसकेको छ । अदालतको आदेश प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिरिषद् को कार्यालय र स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालयमा पुगिसकेपछि त्यसलाई वैवास्ता गर्दै अब निःशुल्क गर्न सकिंदैन नेर सरकार बोल्नु भनेको गैरजिम्मेवारीपनको पराकाष्ठा नै हो ।

रहेको बताउँदै यो निर्णयले गर्दा नागरिकहरू उपचारबाट बज्यित हुन सक्ने र यसले गर्दा कोरोना 'संक्रमणको संख्या बढ्दून सक्ने भन्दै कोरोना भाइरसको नियन्त्रणका लागि राज्यले अत्यावश्यक, आधारभूत उपचार सेवा सुविधा विनाशुल्क उपलब्ध गराउनु राज्यको दायित्व भएको बताएका छन् ।

पछिल्लो समयमा समानता, सामाजिक दायित्व र न्याय निर्वाह नभएकोले गर्वा सरकारले आफूले गरेको निर्णय तत्कालि परिवर्तन गरी कोरोना भाइरसका सबै संक्रमितहरूको निःशुल्क उपचार गराइनुपर्दछ । यदि सरकारसँग आर्थिक स्रोतको कमी भएको हो भने विकास निर्माणलाई थारी राख्ने भएपनि पहिला आफ्ना नागरिकको जीऊ ज्यान बचाउने दायित्व सरकारको हो । जनता उपचार नपाएर सकधमै भौतारिन थालेका बेला राष्ट्रपति देखि लिएर प्रधानमन्त्री, मन्त्रीहरू, संघीयसंसदका सांसद हुँदै प्रदेश सभाका सांसदहरू पदाधिकारीहरू र सबै सम्बैधानिक निकायका पदाधिकारीहरूले २०७६ सालको मन्त्रिपरिषद्को निर्णयलाई टेकेर २०७७ सालको दशैको दशै पेशकी लिएका छन् । जनता खान नपाएर सडकमा भौतारिरहेका बेला करोडौ करोड रकम दशै पेशकीका रूपमा बाँडिएको छ । जनताका प्रतिनिधि है भन्नेहरूले जनता खान नपाई मरिरहेका बेला दशै खर्च भनेर एक महिनाको तलब बराबर दशै पेशकी लिन कति जायज ? कोरोना भाइरसलाई नियन्त्रण र जनताको उपचार गर्न भनेर विश्वका धेरै देशका राष्ट्रपति प्रधानमन्त्री हुँदै मन्त्रीहरू र अन्य सम्बन्धित निकायका पदाधिकारीहरूले आफ्नो पारिश्रमिकमा तुलो मात्रामा कटौती गरिसकेका छन् । छिमेकी मुलुक भारतमा राष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री, मन्त्रीहरू र सांसदहरूको पारिश्रमिकमा कोरोना भाइरस नियन्त्रण नभएसम्मका लागि आफ्नो पारिश्रमिकमा ३० प्रतिशत कटौती गरेका छन् भने हामीकहाँ भने दशै पेशकी समेत लिन पछि नपर्ने पदाधिकारीहरूलाई अलिकति पनि हिनताबोध भएन ? जनताका प्रतिनिधि हाँ भन्नेहरूले बुझनुपर्दथ्यो काठमाडौ उपत्यकामै कोरोना संक्रमितहरूले उपचार पाउन छाडेका छन् । आइसुलेशन बेडको अभाव रहेको छ भेन्टिलेटर नपाएर विमानीहरू छटपटाईरहेका छन् तर जनताका प्रतिनिधिहरू भने दशै खर्च लिएर आराम गरिरहेका छन् । यी सबै कारणहरूले गर्दा प्रमाणित हुन्छ प्रधानमन्त्री केपीओलीले उद्घोष गरेको 'सुखी नेपाली समृद्ध नेपाल'को नारा समेत देखाउनको लागि र जनतालाई भुक्याउनका लागि मात्र ल्याइएको रहेछ भनेर । प्रधानमन्त्रीले अब कोही नेपाली खान नपाएर मर्दैनन् सरकारले खानाको जिम्मा लिन्छ भनेर पटक पटक उद्घोष गरिरहेका छन् । तर दैनिक रोजगारी गरी जीवन विताउन बाध्य भएका जनता दिनहुँ खुलामञ्चमा खानाको प्रतिक्षामा बसिरहेका हुन्छन् । खाना नपाएका जनतालाई आजसम्म सरकारको तर्फबाट एकछान खुवाइएको छैन । मनकारी हातहरूले महिनाँ देखि खुलामञ्चमा सयौं व्यक्तिहरूलाई निःशुल्क खाना खुवाइरहेका छन् के त्यो दृष्टि ओली सरकारले देखेको छैन ?

आला सरकारल दखाको छन ?
संविधान दिवसको उपलक्ष्यमा सैनिक
मञ्चमा राष्ट्रपति देखि लिएर प्रधानमन्त्री
सहितका राज्यका सबै प्रमुख अङ्गका व्यक्तिहरूको
उपस्थिति रहेको थियो सेनाले बढाई गरिरहेका
बेला एक दुई मिटरको फरकमा खुल्लामञ्चमा
रहेको भोका नागरिकहरू खानाको प्रतिपक्षामा
रहेका थिए । भोका मानिसलाई खाना खुवाउन
खाना लिएर आएका व्यक्तिहरूलाई प्रहरीले
कुटपिट गन्यो, भागाभाग भयो । आखिरी
किन ? कसको लागि गणतन्त्र, के गणतन्त्र
र लोकतन्त्र भनेको केही व्यक्तिहरूलाई सत्तामा
पुग्ने भन्याङ्गमात्र हो त ? विश्वका जुनसुकै
व्यवस्था भएका सरकारहरूको पहिलो दायित्व
र कर्तव्य भनेकै आफ्नो नागरिकको जिज
ज्यानको रक्षा गर्नु हो । जनताले खान नपाएको
अवस्थामा जिउ ज्यानको सुरक्षा हुन सकदैन,
खान पाउनु नै सबैभन्दा तुले अधिकार हो तर
हामीकहाँ भने त्यस्तो देखिएको छैन । जनता
भोकै मर्न अनि जनताका प्रतिनिधि हाँ भन्नेहरू
भने मोजमस्तीमा रहने के लोकतन्त्र भनेको
यहि हो त ? हुँदाहुँदाअब सरकारले जनताको
स्वास्थ्यमा समेत खेलवाड गर्न थालेको छ ।
अदालतको आदेशलाई समेत उल्लंघन गरेर
गरिब नेपाली जनतालाई कोरोनाको उपचार
आफैं गर भन्नु लज्जाको विषय बाहेक अन्य के
हुन सक्छ र ?

सार्वजनिक विमशले लय गुमाउँदा

शंकर तिवारी

लोकतन्त्रमा जनमत निर्माण गर्नका लागि सार्वजनिक विमर्श र संकथन निर्माणले महत्वपूर्ण भूमिका खेल्दछ। सार्वजनिक विमर्श र संकथन निर्माणमा सञ्चारमाध्यमले हेका नपुःयाउँदा लोकतन्त्रलाई नै हानि हुने अवस्था पनि बन्छ। यो आलेख यी विषयमा केन्द्रित रहेन्छ। गणतान्त्रिक संविधान २०७२ जारी भएपछिको पहिलो निर्वाचनमा नेकपाले स्पष्ट बहुमत हासिल गयो। त्यो बहुमत भन्डै दुईतिहाइ हाराहारीको थिए। मूलतः अधिकारिता र राष्ट्रियताको नाममा निर्वाचनका विमर्शहरू केन्द्रित थिए र यो दुईवटै मुद्दामा संविधान जारी भएलगतै भारतले लगाएको नाकाबन्दीमा केपी ओलीले लिएको राष्ट्रवादी अडान र प्रिपोल एलायन्सका नाममा नेकपा एमालेले नेकपा-माओवादीसँग गरेको पार्टी एकताको नाराले दुईवटै विषयमा आफ्नो पक्षमा माहोल खाल गयो। दुइटा दुला कम्युनिस्टहरूको एकताले उक्त पार्टीलाई बहुमतको सुविधाजनक अवस्थामा पुग्ने संकथन निर्माण गर्न सहज बनायो।

संसदीय चुनावअगाडि नेपाली काग्रेस र नेकपा एमालेको मत प्रतिशत स्थानीय निकायका चुनावको आधारमा भन्डै उस्तै प्रकारको देखिन्थ्यो। त्यसैले ती दुवै दलले नेकपा माओवादीसँग चुनावअगाडि नै तालेमेल गर्न चाहन्थ्ये। त्यो होडमा नेकपा एमालेले बाजी मात्यो। भरतपुर महानगरपालिकाको सफल परीक्षणबाट प्रचण्ड काग्रेससँग चुनावी तालेमेल गर्न आशावादी हुँदै गर्दा शेरबाहुदुर देउवाले आफ्नो पार्टीपतिलाई त्यो कुरा मनाउन सकेनन्। त्यही बीचमा ओलीले प्रस्ताव गरेको ६०-४० को मोडेल प्रचण्डलगायत सिंगो माओवादी पंक्तिलाई आकर्षक लायो।

दुई दूला वाम पार्टी एकताको नाराले गर्दा त्यो एकता जनसत्त्वा सहज र स्वभाविक देखियो। चुनावको संघारमा कसैलाई पनि त्यो एकता कुन उद्देश्यबाट प्रेरित थिए, त्यसको गहिरो अर्थ सोचे पुर्सद थिएन। तर, अहिले आएर नेकपाभिका चिन्तक छवि बनाएका घनश्याम भुसालसमेतले पार्टी एकताको औचित्य पुष्टि गर्न सकेको छैनन्। चुनावी कमान्डरका रूपमा केपी ओली र प्रचण्डले नेकपालाई स्पष्ट बहुमत दिलाए। त्यत्रो स्पष्ट जनमत मदन भण्डारी वा मनमोहन अधिकारी नेतृत्वको नेकपा एमाले अथवा प्रचण्ड नेतृत्वको नेकपा माओवादीले समेत प्राप्त गर्न सकेको थिएन। यसरी चुनावी विजयलाई मात्र आधार मान्दा केपी ओली उक्त स्पान्डेभबाट एक अग्लो नेताका रूपमा उदाए।

कुनै पनि व्यक्ति जिति दुलो भूमिकामा हुन्छ, उति नै दुलो जिम्मेदारी हुन्छ, अर्थात् कुनै एक राजनीतिक पार्टीले जनताबाट जिति दुलो आखेट प्राप्त गर्दछ, त्यति नै दुलो जिम्मेदारी उसको हुन्छ। निरन्तरको खबरदारीले जनताप्रतिको कर्तव्यबाट च्युत नहुनका लागि सत्तापक्षलाई वेलावेलामा सजग गराइराञ्चुपर्ने हुन्छ। जनताले पौच वर्षमा एकपटक भोट हालिदैएर काम सकिन्दैन, सत्तापक्षले गल्ती गयो भने सत्तापक्षलाई खबरदारी गर्ने काम राज्यको चौथो अंग मानिएको पत्रकारिता र राज्यको अंग मानिएको प्रतिपक्ष दलहरूको हुन्छ। नेकपाले बहुमत प्राप्त गरेको मितिदेखि नेपाली सञ्चार जगत्को सार्वजनिक विमर्श र संकथन निर्माणमा नजानिवो रूपमा त्रुटि सुरु गरे।

सत्तापक्षलाई अति शक्तिशाली भनेर शंखनाद गरियो, प्रतिपक्षलाई अत्यन्त कमजोर भनेर लाजित गरियो। तर, प्रतिपक्षतर्फ, प्रतिपक्षको लोकतन्त्रमा हुने भूमिकातर्फ कसैको ध्यान पुगेन। उनीहरूले सरकारलाई फुर्लग पार्ने नाममा इतिहासमै बिपी कोइरालापछि अथवा जुद्ध शमशेरपछि सबैभन्दा शक्तिशाली सरकारको उपमा दिए। संसद्वा अविश्वासको प्रस्ताव पेस गर्नलाई आवश्यक पर्ने एकचौथाइ सिट पनि नभएको प्रमुख प्रतिपक्ष नेपाली कांग्रेस स्वाभाविक रूपमा त्यसको मारमा पन्यो।

धेरैलाई लाग्ला, सत्तापक्ष बलियो हुँदा प्रतिपक्ष कमजोर हुन्छ। प्रतिपक्षलाई कमजोर रूपमा हेर्नुपर्छ। तर, यो स्तम्भकारलाई भने त्यस्तो लाग्दैन। लोकतन्त्रमा प्रतिपक्ष सधै बलियो र जिम्मेदार हुन्छ। प्रतिपक्षलाई बलियो र जिम्मेदार बनाउन सञ्चार जगत्को समेत महत्वपूर्ण भूमिका हुन्छ। नेकपाको बहुमतको दुन्तुभिको आडमा जुन मितिदेखि प्रतिपक्षलाई कमजोर भनेर एकोहोरो रटान गरियो, प्रतिपक्षले सँचै आफू कमजोर भएको महसुस गर्न थाल्यो। प्रतिपक्षलाई ऐतिहासिक रूपमा कमजोर प्रतिपक्ष भनियो र यसरी प्रतिपक्षी शक्तिलाई लजित गरियो कि उसले आफूमा भएको शक्तिलाई नै बिस्तन पुग्यो। यसले गर्दा केपी भयो भने सत्तापक्ष लगामविनाको घोडा बन्नतर्फ अग्रसर भयो। पत्रकारिताको इतिहासमा दुनियाँभरको नियम के हो भने जिम्मेवार सञ्चार जगत् धेरैजस्तको प्रतिपक्षतर्फ ढफिकाएको हुनुपर्छ, किनकि सत्तापक्षले हमेसा गल्ती गर्न सम्भावना हुने भएकाले सञ्चार जगत् सत्ताको प्रतिपक्षको नजरमा उभिएको हुन्छ। यस्तो संकथन निर्माण भइराख्दा, प्रतिपक्षलाई निरन्तर कमजोरको रूपमा इगित गर्दा सञ्चार क्षेत्रसमेत कमजोर सावित दुन पुग्यो।

प्रमुख प्रतिपक्षलाई नर्यादा गर्न, हेर्न वा सुन्न जरुरी छैन भने निर्कषमा युपोको सत्तापक्षले प्रतिपक्षी अंगको रूपमा हेरिने सञ्चार जगत्लाई समेत व्यवस्था गर्न सहज भयो। सरकारका काम र कर्तव्यको पहरेदारी गरेर जनतालाई र सरकार स्वयंलाई सुस्थित गर्ने दायित्वबाट कहिलै विचलित नहुपुर्ने सञ्चारमाध्यमसमेत यस्तो संकथन निर्माण हुँदा सरकारले उपेक्षा गर्न अवस्थामा पुग्यो। यसरी नेपाली सञ्चारमाध्यम आफैले जान-अन्जानमा खेनेको खाल्डोमा खस्न पुगे। सरकारको अन्धसमर्थन नगर्ने सम्पादकहरूलाई मुटु नभएको सम्पादक भनेर अपहेलित गरियो। सरकार प्रमुखले कार्यकर्तालाई अरिगाल बन्न सार्वजनिक आवान गर्न पुगे।

यदि सञ्चारमाध्यमले आमनिर्वाचनलगतै नेकपाको जिम्मेवारीमा आइपरेको ऐतिहासिक नेकपाको गहिरो अर्थ सोचे पुर्सद थिएन। तर, अहिले आएर नेकपाभिका चिन्तक छवि बनाएका घनश्याम भुसालसमेतले पार्टी एकताको औचित्य पुष्टि गर्न सकेको छैनन्। चुनावी कमान्डरको रूपमा केपी ओली र प्रचण्डले नेकपालाई स्पष्ट बहुमत दिलाए। त्यत्रो स्पष्ट जनमत मदन भण्डारी वा मनमोहन अधिकारी नेतृत्वको नेकपा एमाले अथवा प्रचण्ड नेतृत्वको नेकपा माओवादीले समेत प्राप्त गर्न सकेको थिएन। यसरी चुनावी विजयलाई मात्र आधार मान्दा केपी ओली उक्त स्पान्डेभबाट एक अग्लो नेताका रूपमा उदाए।

कुनै पनि व्यक्ति जिति दुलो भूमिकामा हुन्छ, उति नै दुलो जिम्मेदारी हुन्छ, अर्थात् कुनै एक राजनीतिक पार्टीले जनताबाट जिति दुलो आखेट प्राप्त गर्दछ, त्यति नै दुलो जिम्मेदारी उसको हुन्छ। निरन्तरको खबरदारीले जनताप्रतिको कर्तव्यबाट च्युत नहुनका लागि सत्तापक्षलाई वेलावेलामा सजग गराइराञ्चुपर्ने हुन्छ। जनताले पौच वर्षमा एकपटक भोट हालिदैएर काम सकिन्दैन, सत्तापक्षले गल्ती गन्यो भने सत्तापक्षलाई खबरदारी गर्ने काम राज्यको चौथो अंग मानिएको पत्रकारिता र राज्यको अंग मानिएको प्रतिपक्ष दलहरूको हुन्छ। नेकपाले बहुमत प्राप्त गरेको मितिदेखि नेपाली सञ्चार जगत्को सार्वजनिक विमर्श र संकथन निर्माणमा नजानिवो रूपमा त्रुटि सुरु गरे।

सत्तापक्षलाई अति शक्तिशाली भनेर शंखनाद गरियो, प्रतिपक्षलाई अत्यन्त कमजोर भनेर लाजित गरियो। तर, प्रतिपक्षतर्फ, प्रतिपक्षको लोकतन्त्रमा हुने भूमिकातर्फ कसैको ध्यान पुगेन। उनीहरूले सरकारलाई फुर्लग पार्ने नाममा इतिहासमै बिपी कोइरालापछि अथवा जुद्ध शमशेरपछि सबैभन्दा शक्तिशाली सरकारको उपमा दिए। संसद्वा अविश्वासको प्रस्ताव पेस गर्नलाई आवश्यक पर्ने एकचौथाइ सिट पनि नभएको प्रमुख प्रतिपक्ष नेपाली कांग्रेस स्वाभाविक रूपमा त्यसको मारमा पन्यो।

उनको यो इसारा काफी थियो।

त्यति लामो समय जेल बसेको नेताले पदप्राप्तिपछि गल्ती गर्ने सक्वाइर, जे गरे पनि ठीक हुन्छ भनेर उनले शकाको सुविधा निर्बाध उपयोग गर्न चाहे। उनको नियत खोटो रहेको कुरा उनले आफूले प्राप्त गरेको जनमतलाई कसरी जनताको आजीविका सुधार गर्न तर्फ लगाउनेभन्दा प्राप्त पदलाई मनमौजी बित्त ठारे। कसैले पनि ओलीको लोकतन्त्रप्रतिको लगावमा शका नगर्दा ओली स्वयंले शका गर्ने ठारे दिए र आफ्ना दक्षिणपन्थी क्रियाकलापमार्फत त्यसको पुष्टि गरे। जनता कोरोना महामारीले आक्रान्त भएका वेला कोरोना नियन्त्रण र राहतका कुरा छाडेर उनको तानाशाही रूपमान कहाँसम्म पुग्यो भने त्यत्रो बहुमत भएको प्रधानमन्त्री लल दुर्क्षित अध्यादेश संसद लाई छालेर ल्याए, त्यो सांसद अपहरणको कुकृत्यको तहसम्म पुग्यो। नेकपाको नेतृत्वमा रहेका मदन भण्डारी, मनमोहन अधिकारी वा माधवकुमार नेपाल भाषा काण्डसँग जोडिएको थिएनन्। ओलीले गृहमन्त्री हुँदा वा परराष्ट्रमन्त्री हुँदा त्यस्तो उल्लेख कार्य गरेको जनमानसलाई थाहा छैन।

अमेरिकामा २०१६ को राष्ट्रपति निर्वाचनमा कुनै पनि निर्वाचित पदधारण नगरेका व्यापारिक पृष्ठभूमिका डोनाल्ड ट्रम्प निर्वाचित भएपछि अमेरिकी मिडियाले लगातार उनी गैरजिम्मेदार हुनेतर्फ संकेत गर्दै पहिलो दिनदेखि संकथन स्थापना गर्न लागिरेका थिए। ती मिडियाले आफ्नो दायित्व पूरा गर्दैर्गर्दसमेत द्रम्पले उनको छाडा हुने शैलीमा कुनै रोकतोक ल्याएनन्। उनले बोलेका सफेद भुट्ट हजारै छैन। अमेरिकी सञ्चारमाध्यम त्यति विधि सचेत हुँदासमेत द्रम्पले अमेरिकी लोकतन्त्र र संस्थाहरूको अधोपतन गराइरहेका छैन।

अझे केही सञ

● मेंगा बैंकको 'तीनमा तीन सय' रूपैयाँ दक्षिणा योजना

मेंगा बैंकले दसँको अवसर पारेर त्यस समयमा दक्षिणा दिनेलाई पनि रकम प्रदान गर्ने अफर त्याएको छ। कोरोनाको असहज परिस्थितिमा नोटविहीन बैंकिङ कोरोबारलाई प्रोत्साहन गर्ने उद्देश्यले बैंकले डिजिटल दक्षिणा अफरमा दक्षिणा दिनेले पनि तीन सय रूपैयाँ पाउने अफर त्याएको हो। त्यसका लागि मेंगा बैंकका ग्राहकले मेंगा स्मार्ट बैंकिङ एप प्रयोग गरेर फोन पेमार्फत कुनै पनि बैंकका तीनवटा खातामा दक्षिणास्वस्य रकम पठाउनुपर्न बैंकले जनाएको छ। दक्षिणापत्र रकम पठाउनेको खातामा मेंगा बैंकबाट ३ सय रूपैयाँ 'क्यास्याको' व्यवस्था गरिएको जनाइएको छ। रकम पठाउना विवरणमा 'दक्षिणा' भनी खुलाउन बैंकले अनुरोध गरेको छ। दसँको टीकाको दिनदेव पूर्णिमासम्म रहन यो अफरमा ग्राहकहरूले तीनवटा खातामा चूनुतम ५ सय रूपैयाँ दक्षिणास्वस्य रकमान्तर र्गुनुपर्न बैंकले जनाएको छ।

● सिटिजन लाइफको मस्कट सार्वजनिक

सिटिजन लाइफ इन्स्योरेस कम्पनी लिमिटेडले आफ्नो स्थापनाकालको तेस्रो वर्ष पूरा गरेको अवसर पारेर कम्पनीको मस्कट सार्वजनिक गरेको छ। कम्पनीले 'सिटिज्यान' नामक मस्कट सार्वजनिक गरेको हो।

मस्कटले सुरक्षा प्रदान गर्नका लागि हरेक पल तयार रहेको सद्देश दिने कम्पनीको भनाइ छ। यसले ग्राहकको चाहना र मागअनुस्यको नवीन सेवा र सुरक्षा प्रदान गर्ने कम्पनीको दाबी छ। हाँसिलो मुहार भएको यस सिटिज्यानको हातमा भएको छाताले ग्राहकले बिमार्फत प्राप्त गर्ने विभिन्न सुरक्षाहरूको प्रतीकात्मक अर्थ बोकेको कम्पनीले जनाइएको छ। हरेक विषम परिस्थितिलाई अवसरका रूपमा लिँचे आगामी दिनमा कम्पनीले उपलब्ध गराउने सेवाहरूलाई अर्थे ग्राहककेन्द्रित र प्रविधिमुखी बनाउँन जनाएको छ। यसका लागि डिजिटल सिटिजन कार्यक्रम, हरेक व्यक्तिलाई स्वरोजगार बनाउने सिटिजन स्वरोजगार अभियान र बिमाको सचेतना बढाउन विद्यार्थीसँग बिमाजस्ता विभिन्न कार्यक्रम गर्दै आएको जनाइएको छ।

● वेस्टर्न युनियनको 'दसँको सौगात' योजना

एक देशबाट अर्को देशमा मुद्राको कारोबार गर्दै आएको वेस्टर्न युनियनले नेपालमा दसँ-तिहार तथा छठको अवसर पारेर 'दसँको सौगात' नामक प्रवर्द्धन योजना त्याएको छ। कम्पनीले मसिर २७ गते सम्म वेस्टर्न युनियनमार्फत रकम पठाउने ग्राहकलाई सापाठाहिक ड्र र बम्पर लक्ष्य द्वारा र्गुनुपर्न रुपरुपर्न गर्ने योजना त्याएको हो।

योजनामा सहभागी हुन नेपालमा ग्राहकले वेस्टर्न युनियनका एजेन्ट अन्नारूप द्राभाल, सिंजी फिन्को, हुलास रेमिट्यान्स, माया रेमिट, निल, बैंक, डिजिटेक रेमिट यान्स प्रालि र सूर्य रेमिट प्रालिबाट रकम प्राप्त गरेको हुनुपर्न जनाइएको छ। सम्पूर्ण योग्य कारोबार स्वचालित रूपमा सापाठाहिक ड्रमा समावेश हुने कम्पनीले जनाएको छ।

योजनाअन्तर्गत हरेक हप्ता १० जना भाग्यशाली विजेताले २५ हजार रूपैयाँ र १ जनाले लक्ष्य द्वारा र्गुनुपर्न रुपैयाँ जित्ने जनाइएको छ।

● ग्लोबल आइएमई बैंकका

थप २ शाखारहित बैंकिङ

ग्लोबल आइएमई बैंकले थप २ शाखारहित बैंकिङ सेवा सञ्चालनमा त्याएको छ। बैंकले रोल्पाको तापालबाजार र सिराहाको कल्पाणपुरमा नयाँ शाखा सञ्चालनमा त्याएको हो। रोल्पाको गंगाढेव गाउँपालिका तापालबाजारमा खोलिएको शाखारहित बैंकिङ सेवाको प्रतिनिधिका रूपमा कमला ओली रहेको जनाइएको छ। त्यसै, सिराहाको कल्पाणपुर गाउँपालिका कल्पाणपुरमा खोलिएको शाखारहित बैंकिङ सेवाको प्रतिनिधिका रूपमा किरणकुमारी साहलाई नियुक्त गरेको बैंकले जनाएको छ।

२ शाखारहित बैंकिङ सेवा सञ्चालनमा आएसैन्य बैंकको शाखारहित बैंकिङ सेवा संख्या २ सय २९ पुगेको जनाइएको छ। शाखारहित बैंकिङ सेवाबाट देशका विभिन्न ग्रामीण क्षेत्रका स्थानीय बासिन्दाले स्थानीय प्रतिनिधिमार्फत बैंकिङ सेवा लिन सक्ने बैंकले जनाएको छ। यसबाट निक्षेप खाता खोल्ने, तोकिएको सीमासम्मको रकम जम्मा गर्न तथा फिक्से, आफ्नो खातामा रहेको मौज्दाको जानकारी लिने, कर्जाको व्याज भुक्तानी गर्न, डिस्होम, युटिलिट, नेपाल टेलिकमको महसुल भुक्तानी गर्न, मोबाइल रिचार्ज गर्नेलगायतका सेवा लिन सक्ने जनाइएको छ।

● नेपाल टेलिकमको सेवाको जानकारी १७ भाषामा

नेपाल टेलिकमले देशका विभिन्न स्थानमा छरिएर रहेका फरक-फरक मातृभाषा बोल्ने सेवाग्राहीहरूलाई लक्षित गरी ७७ भाषामा कम्पनीको सेवाका बारेमा जानकारी प्रदान गर्दै आइहेको छ। कम्पनीले उपलब्ध गराइरहेको सेवासुविधाहरूको विस्तृत विवरण विभिन्न भाषाभाषी, जातजाति तथा समुदायसम्म पुऱ्याउने उद्देश्यले तिनै स्थानीय भाषामा कम्पनीले जानकारी दिएको हो।

कम्पनीले राई बात्तावा, लिम्बु, पूर्वली थार, मैथिली, भोजपुरी, मगही, तामाङ, शेर्पा, उर्दु, नेपाल (नवारी), युरुङ भाषामा कम्पनीले सेवा दिइरहेको जनाइएको छ। त्यसै, मगर, अब्दी, पश्चिमा थार, खाम मगर, डोटेली र राना थारु भाषामा विभिन्न सन्देश प्रसारण भइरहेको कम्पनीले जनाइएको छ। सन्देशमा नेपाल टेलिकमले प्रदान गरेका विभिन्न डेटा र भ्वाइसलगायतका सेवाहरू र तिनको प्रयोग गर्ने तरिकाबाटे जानकारी प्रदान गरिएको कम्पनीको दाबी छ। यसले देशभरि छरिएर रहेका विभिन्न भाषाभाषी र समुदायका सेवाग्राहीहरू लाभान्वित हुने कम्पनीले अपेक्षा व्यक्त गरेको छ। यसका लागि नेपाल टेलिकम र रेडियो नेपालबीच व्यावसायिक सहकार्य जारी रहेको कम्पनीले जनाइएको छ। फरक-फरक सन्देशहरू भन्दै डेट दर्जन भाषामा रेडियो नेपालबीच प्रसारण केन्द्रहरू धनकुटा, बर्दिवास, काठमाडौं, पोखरा, दाढ र दिपायलमार्फत प्रसारण भइरहेको कम्पनीले जनाइएको छ।

कपोरेट

● गैंडाकोटमा एसबिआई बैंकको ब्रान्चलेस बैंकिङ

नेपाल एसबिआई बैंकले गैंडाकोटमा ब्रान्चलेस बैंकिङ आउटलेट सञ्चालनमा त्याएको छ। उक्त आउटलेटको भर्जुअल माध्यमबाट उद्घाटन गरिएको थियो। आउटलेटको भारतीय राजदूतावासका डिफेन्स अट्याची कर्पेल अवनीश चाम्बियाल र बैंकका प्रबन्ध निर्देशक तथा प्रमुख कार्यकारी अधिकृत दीपककुमार देले संयुक्त रूपमा उद्घाटन गरेको बैंकले जनाएको छ। कार्यक्रममा बैंकका प्रमुख सञ्चालन अधिकृत तथा नायब अधिकृत शुभकान्त कानुनगो, प्रमुख वित्तीय अधिकृत मोहम्मद रिजवान आलम, प्रमुख सञ्चालन अधिकृत यादबेन्द्र कात तथा प्रमुख व्यवसाय पर्वद्वन अधिकृत छविराज पन्तका साथै भारतीय राजदूतावासका सहायक मिलिटरी अट्याची मेजर पंकज सिंहको उपस्थिति रहेको बैंकले जनाएको छ।

● नेपाल इन्भेष्टमेन्ट बैंकिङ

दुई नयाँ एक्स्टेन्सन काउन्टर

नेपाल इन्भेष्टमेन्ट बैंक लिमिटेडले दुई नयाँ एक्स्टेन्सन काउन्टर सञ्चालनमा त्याएको छ। बैंकले भर्जुअलको सुकुलढोका र काठमाडौंको मध्येगाउँमा एक्स्टेन्सन काउन्टर सञ्चालनमा त्याएको हो। सुकुलढोकाको काउन्टर बैंकका उपमानप्रबन्धक विजेन्द्र सुवाल र मध्येगाउँको काउन्टर चन्द्रपाली नगरपालिका ९ नम्बर वडाका कार्यबाहक अध्यक्ष रामकृष्ण श्रेष्ठ र बैंकका बागमती प्रदेश प्रमुख बरुन श्रेष्ठले संयुक्त रूपमा उदाटन गरेको बैंकले जनाएको छ। थपिएका एक्स्टेन्सन काउन्टरले स्थानीय मागलाई पूरा गर्न बैंकिङ सेवा दिने र वित्तीय पहुँच तथा वित्तीय साक्षरता विस्तार गर्ने बैंकिङ गरेको छ।

● एनएमबि बैंकिङ बायोमास पेलेट परियोजनामा लगानी गर्ने

एनएमबि बैंकिङ बायोमास पेलेट उत्पादन गर्नका लागि १६ करोड रूपैयाँ कर्जा लगानी गर्न भएको छ। बैंकले वन तथा वातावरण क्षेत्रका व्यावसायिक व्यक्तिहरूलाई पर्वद्वन गरिएको बकस रिन्युएबल इन्जीनियरिंग निर्माण बायोमास पेलेट मेसिन खरिद गर्ने कार्यमा र चालू चुँजीमा उपयोग गर्ने जनाइएको छ। बकस रिन्युएबल इन्जीनियरिंग निर्माण बायोमासलाई फाइनान्सिंग कर्जा इविवटी फन्ड विजेनेस अक्सिजन प्राइवेट लिमिटेडले पनि परियोजना विकासका लागि इविवटीका रूपमा ५ करोड रूपैयाँ लगानी गरेको बैंकिङ जनाएको छ। त्यसै, बकस रिन्युएबल इन्जीनियरिंग निर्माण बायोमासलाई फाइनान्सिंग कर्जा इविवटीका रूपमा ५ करोड रूपैयाँ लगानी गरेको जनाइएको छ।

यस परियोजनाले वन क्षेत्रमा व्यक्त गर्ने उपयोग गर्ने तथा भाडीको बायोमासलाई रेमिट रेमिट रेडियो नेपालबीच व्यावसायिक सहकार्य जारी रहेको कम्पनीले जनाइएको छ। फरक-फरक सन्देशहरू भन्दै डेट दर्जन भाषामा रेडियो नेपालबीच व्यावसायिक प्रसारण केन्द्रहरू धनकुटा, बर्दिवास, काठमाडौं, पोखरा, दाढ र दिपायलमार्फत प्रसारण भइरहेको कम्पनीले जनाइएको छ।

कला/साहित्य

तिम्रो दिलमा छ मेरो नाम



जनताले...

सरकार पछि हट्टुन् । सविधानमै जनताले सरला रोगको निःशुल्क उपचार पाउने अधिकार दिएको छ । सरकारले कोरोना भाइरसलाई सरुवा रोग हो भनि स्वीकार गरिसको अवस्थामा कोरोना भाइरसको परीक्षण र उपचार अब गर्न नसक्ने भएकाले शुल्क लिएर मात्र उपचार गर्ने निर्णय गर्नु सविधानको ठाडो उल्लंघन मात्र नभएर सर्वोच्च अदालतले सरकारका नाममा दिएको परमादेशको समेत उल्लंघन हो ।

अस्तिमात्र स्वास्थ्य तथा जनसंख्यामन्त्री भानुभक्त ढाकाले उद्घोष गरे जनताको चाहना र माग अनुसार नै सरकारले शुल्क लिएर उपचार गर्ने निर्णय गरेको हो भनेर मन्त्रीको त्यो अधिव्यक्ति आपत्तिजनक मात्र नभएर खेदजनक रहेको छ । हुने खाने र तुलावडा अनि पहुँचवालाहरूले त तुला अस्पतालमा पुगेर शुल्क तिरेरै उपचार गर्न सक्छन्, गरिरहेका छन् तर गरिब निमुखा जनताले कसरी शुल्क तिरेर उपचार गर्न सक्छन् ? सरकारले गरिब निमुखा

अपाङ्ग, जेष्ठ नागरिकको निःशुल्क परीक्षण र उपचार गर्न भेनेको छ तर सरकारसँग कति नेपाली, जनता गरिब छन् भनेर रेकर्ड नै नभएको अवस्थामा त्यो जनतालाई भूखायाउने खेल मात्र हो । अहिले पनि धनीमानी र पहुँचवालालाई पोस्नको लागि निःशुल्क उपचारको सर्त राखिएको छ । सरकारी अस्पतालहरूले नै गरिब र विपन्न परिवारका संक्रमितहस्तसँग रकम मान्य थालेका छन् । सरकारले उपचारका लागि जाने कोरोना भाइरसका संक्रमितहस्तलाई विभेद नगरिएको बताएतापनि सरकारी अस्पतालले नै विभेद गरेका छन् । पैसा तिरेको रसिद लिएपछि मात्र उपचार पाउने र क्यान्टिनमा नगद जम्मा गरेपछि मात्र खाना खान पाउने व्यवस्था सरकारी अस्पतालहरूले नै गरेका हुनाले कम्पनिट वार्टी नेतृत्वको ओली सरकारको बोली र व्यवहारमा फरक देखिएको छ ।

विश्वका जुनसुके सरकारको पहिलो दायित्व र कर्तव्य भेनेको आफ्ना नागरिकको जिउ धनको सुरक्षा गर्नु हो । तर ओली सरकार त्यसमा चुकेको छ । सरकार आफ्नो दायित्व र

कर्तव्यबाट च्यूत हुँदै गएको छ । जनता सडकमै भौतारिन थालेका छन् । लामो समयको लकडाउन र निषेधाज्ञाले गर्दा जनताले एकछान खान खान पनि अरुको मुख ताक्कुपर्ने अवस्थामा पैसा तिरेर परीक्षण र उपचार गराउ भन्नु जनतालाई मर भन्नु सरह हो । के नेपालमा गरिब, अनाथ र निमुखा जनताको बाँच्न पाउने अधिकार छैन त सरकार । पहुँचवाला र तुलावडाको मात्र यो देश हो त सरकार ? जनता संकटमा पर्दा सरकारले सहयोग गर्दैन भने सरकार के का लागि र जनताले कस्का लागि कर तिर्ने ?

आफ्ना जनतालाई सेवा सुविधा दिनकै लागि जनताबाट कर उठाइने गरेको हो । जनताले आँडूलाई अप्यायोर्या पर्दा सरकारलाई गुहानु जनताको नैसर्जिक अधिकार हो । त्यो अधिकारबाट जनतालाई बिचित गरिन्छ भने तुलावडालाईधुस खानका लागि जनताले किन कर तिर्ने ? कर तिर्नै भनेर जनता सडकमा आएपने त्यसको जिम्मेवारी सरकारले नै लिनुपर्छ त्यसैले हामी भद्रजीं सरकार आफ्नो दायित्वबाट भनाग, कर्तव्य पुरा गर भनेर ।

स्थानीय तहका जनप्रतिनिधिहरूले समेत दर्शी पेशकी लिएका छन् । स्थानीय तहहरूले कोरोना संक्रमितहस्तलाई उपचार गराउन पैसाको अभाव देखाई रहेका बेला दर्शी पेशकी लिएर आफ्नो नाडो चरित्र जनतासामू देखाएका छन् । यी सबै कारणहरूले गर्दा सबै तहका सरकारहरू नागरिक दायित्वबाट भावै छन् भने प्रमाणित भएको छ ।

जनतालाई मृत्युको मुखतिर धकेल्दै बालुवाटार खुमलटार, कोटेश्वर र बुद्धानिलकण्ठहरूको मात्र स्वास्थ्य रक्षागर्ने र सत्ताको सुरक्षा तथा स्वास्थ्य व्यापारी, ठेकेदारहरूको संरक्षणलाई प्रत्याभूतिगर्ने काम समाजवाद उन्मुख सविधानको नाम र नारामा गरिए आएको छ । सरकार आफ्ना नागरिकहरूले आपानो दायित्वबाट पनिहन खोजेको छ । अर्थात सरकार आफ्नो दायित्वबाट च्यूत भएको यो रास्तो नमुना हो कोरोना महामारीको उपचार आफ्नै गर भनेर फरमान जारी गर्नु हो । जनताको सेवा गर्नु भनेर चुनावमा खोक्रो नारा दिएर सत्तासिन हुन पुगेको पार्टीका नेता र प्रधानमन्त्रीको यो भन्दा गैर जिम्मेवारीपूर्ण अधिव्यक्ति अर्को के हुन सक्छ ? महामारी चार्किंदै जाँदा सत्ताले

आम नागरिकलाई सान्त्वना लिएर स्वास्थ्य उपचार गराउनु पर्नेमा भोक लागे खुल्लाभूत्यमा गएर मनकारीहरूले बाँडेको खाना खाउ रोग लागेको खण्डमा पैसा तिरेर आफ्नो स्वास्थ्य उपचार आँक गराउ कर रक्षाको मुख नताक, बरु मृत्युलाई कुरेर बस भनिरहेको छ । जनता सात/सात महिनासम्म घर घरमै बसे र अलि अलि पैसा बचत भएको पनि खाना खाँदैमा सकियो । अहिले बेरोजगार भएका छन् अनि ती जनताले कहाँबाट पैसा ल्याएर आफ्नो स्वास्थ्य उपचार गराउन सक्छन् ए, अविवेकी विचारहीन सरकार ! बरु खुल्ला रूपमा जनतालाई भन्न हामीहरू बाँच्छाँ तिमीहरू मर भनेर । जनतालाई तडपाई तडपाई मार्नुभन्दा एकचोटी मारिदिँ त्यो नै जनताको लागि स्वीकार छ ।

चुनावको बेला कम्पनिट पार्टीले जनतालाई बाँडेको पार्टीको नेता तथा कार्यक्रम र धोषाणपत्रमा उल्लेख गरिएको कुनै पनि कुराहरू भाँडै तीन वर्षसम्म सरकारले पुरा नगरेको भएपनि तस्कर, ठेकेदार र आफन्तहस्तलाई भने राष्ट्री सहयोग पुऱ्याएको छ । त्यसैले अब भन्न सक्नुपर्दछ जनताले निकम्मा सरकार हामीलाई चाहिँदैन भनेर ।

जनतालाई...

गरिब असाहय लगायतका सबैको जिम्मेवारी सरकारले लिन्छ भन्दै आएका भएपनि अहिले प्रधानमन्त्रीको बोली फेरिएको छ । यदि होइन भने किन सरकारले आफ्नै खर्चमा कोरोना भाइरसको परीक्षण गराऊ र स्वास्थ्य उपचार गर भनेर फरमान जारी गयो त ?

कोरोना भाइरसले गर्दा जनता संक्रमित भएका छन् । सरकारी उच्च पदमा बसेका सबैको निःशुल्क परीक्षण गरिएको छ । तर जनताले भने पैसा तिरेर उपचार गर्नुपर्ने ओली राज्यमा यो भन्दा विड्म्बना के हुन सक्छ ? संक्रमितहस्तले उपचार गराउन नपाएर सडकमै भौतारी रहनु परेको छ । सरकारले आवश्यक मात्रामा भेन्टिलेटरको व्यवस्थागर्न सकेको छैन । आर्थिक अभाव भएको भन्ने सरकारको भनाई रहेको छ । तर करोडौ रुपैयाँ विना निर्णय दर्शी पेशकीका रुपमा बाँडैर सरकारलाई नाहुँ हिँड नाबाट जनताले र सञ्चार जगतले बचाइदिएका छन् । संधीय संसदको र संधीय सरकारको सिको गर्दै प्रदेश सरकार र प्रदेशसभाका दर्शी पेशकी लिएका छन् ।

नेपाली कांग्रेस...

लिएका थिए । त्यही कारण सभापति देउवाले इतन पक्षको उपरिषद बेरेगै बहुमतको आधारमा महाधिवेशनको कार्य तालिका त्याएरा थिए । त्यसै बेला इतर पक्षले पार्टीको महाधिवेशनको तालिकाबहुमतको आधारमा त्याएर सभापति देउवाले नेपाली कांग्रेसको इतिहासमै रेकर्ड कार्यम गरेको थिए । विवादकै बीचमा विभिन्न निकायका चुनावको मिति तोकिएको भएपनि अहिलेसम्म कुनै तहको निर्वाचन हुन नसकेको र कार्यातिक महिनाभरी नेपालीहरूको महान् चार्डपर्व दर्शी तिहार, छठ जस्ता पर्व परेका हुनाले कार्यक्रमरमा कुनै काम अधि बदन सक्ने सम्भावना रहेदैन ।

काँग्रेसले १७ महिनासम्म पनि

समायोजनाको कार्य सकेको छैन । अहिले सिराह, सप्तरी, सिन्धुपाल्योक र बारामा समायोजनाको काम बाँकी रहेकाले अब ती कार्यहरू दर्शी, तिहार पछिमात्र हुने भएको छ । नयाँ सदस्यहस्तलाई सदस्यता नै दिन बाँकी रहेको छ भने देशभरमा पुराना सदस्यहस्तको संख्या ४ लाख ७० हजार रहेको छ । यो पटक पुरानो सदस्य संख्या बाराबरलाई नयाँ सदस्यता प्रदान गर्ने पार्टीको निर्णय भएपनि आजसम्म कर्तेलाई नयाँ सदस्य नदिएको र विभिन्न तहको निर्वाचन गर्न समय लाग्ने भएकाले कांग्रेसको १४ औं महाधिवेशन कर्तिमा पनि ६ महिना पछि सर्व पक्षकापकी भएपनि त्यस विषयमा कर्तेले मुख खोल्न सकेको छैन । महाधिवेशनको कारण कांग्रेसले प्रमुख प्रतिपक्षको भूमिका समेत निभाउन सकेको छैन ।

“ तपाईं हामी बीचको नाता सम्युद्धिको सहयोगी NCC उत्सव बचत खाता ,”

Nepali Credit & Commerce Bank Ltd.

NCC Bank
Nepal Credit & Commerce Bank Ltd.
Your Business Bank

प्रधान कार्यालय:
बागबजार, काठमाडौं, नेपाल | पो.ब. नं. १२५५९ | फोन: ०१-४२४ ६९९ | फैक्स: ०१-४२४ ४६९० | SWIFT: NBCNPKA | ईमेल: corporate@nccbank.com.np
वेबसाइट: www.nccbank.com.np | टोल फ़ि: १६६०-०१-४५६७८

जनता सडकमै भौतारिन थालेका छन् । लामो समयको लकडाउन र निषेधाज्ञाले गर्दा जनताले एकछान खान खान पनि अरुको मुख ताक्कुपर्ने अवस्थामा पैसा तिरेर परीक्षण र उपचार गराऊ भन्नु जनतालाई मर भन्नु सरह हो । के नेपालमा गरिब, अनाथ र निमुखा जनताको बाँच्न पाउने अधिकार छैन त सरकार । पहुँचवाला र तुलावडाको मात्र यो देश हो त सरकार ? जनता संकटमा पर्दा सरकारले सहयोग गर्दैन भने सरकार के का लागि र जनताले कस्का लागि कर तिर्ने ?

पाटी र सरकार...

निर्वाचनका बेला सत्ताधारी दलले जनतालाई दिएका आश्वासनहरू आश्वासनमै सिमित भएका छन् । जनता